

CENTRALNE ZABURZENIA PRZETWARZANIA SŁUCHOWEGO

Często diagnozując trudności dziecka związane z rozwojem mowy, uczeniem się, poprzestaje się jedynie na sprawdzeniu czułości słuchu dziecka. Jednak, gdy obserwujemy kłopoty z koncentracją uwagi, skupieniem się na głosie nauczyciela, brzydkie pismo z błędami, trudności w czytaniu - polegające na niewłaściwym łączeniu głosek w wyrazy, trudności z dobrym słyszeniem w szumie, myleniem podobnie brzmiących głosek, brakiem umiejętności konstruowania płynnych wypowiedzi, konieczności kilkakrotnego powtarzania poleceń, wówczas powinniśmy rozważyć przeprowadzenie diagnozy w kierunku centralnych zaburzeń przetwarzania dźwięków. Pośród czynników, które mogą wpływać na powstawanie centralnych zaburzeń przetwarzania słuchowego wymienia się: wcześniactwo, niedotlenienie w czasie porodu, zapalenie opon mózgowych, częste zapalenie ucha środkowego, częste sączkowanie uszu, urazy głowy, nowotwory, niedokrwienia, uszkodzenia toksyczne, przypadki, w których doszło do zaburzeń neuromorfologicznych na poziomie komórkowym, w obrębie lewej półkuli i/lub spoidła wielkiego z powodu opóźnienia lub zaburzonego dojrzewania ośrodkowego układu nerwowego. Po zdiagnozowaniu przez lekarza audiologa centralnych zaburzeń przetwarzania słuchowego u dziecka, wskazany jest trening słuchowy. Jedną ze skutecznych form pomocy tym dzieciom jest Indywidualna Stymulacja Słuchu Johansena czy metoda Thomatisa.

Szacuje się, że co najmniej u połowy dzieci z rozpoznanymi trudnościami w uczeniu się, dysleksją, zespołem zaburzeń uwagi i zachowania, występują zaburzenia przetwarzania słuchowego.

Anna Jacuńska

pedagog

Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej

w Krzyżu Wilkp.